

Træde ind. Så lille et skridt,
så afgørende en beslutning.

At mødes i samtalen.
At erobre nærværet.

TRÆD IND

Noget løber med:

Forventningen. Forestillinger. Fortællinger.

Rummet emmer, og du fornemmer udfoldelsen af selve livet.

En stille sitren i samme nu, hvor tanken melder sig:

”Er det virkelig muligt?”

Nye korte uddannelser

/ Narrativ praksis for HR konsulenter

/ At skabe narrativ praksis

– I et samtale-, identitets- og organisationsperspektiv

/ At være en professionel samtalepartner

Et kursus i samtaletekniske færdigheder

/ Systemisk ledelse i praksis

Den korteste vej fra virksomme værktøjer til styrket ledelse

MIT LIV SOM AVIS foto konkurrence

Avis Venire har været i Mexico!

Vinderne er:

Henrik Nedergaard
& Lisbeth Haumann
5800 Nyborg

Vinderne af anden- og tredjepræmien
har fået besked, og du kan se deres
unikke bidrag på www.villavenire.dk

KONFERENCE

Nærværets Erobring

KØBENHAVN

D. 20. – 21. NOVEMBER 2008

To spektakulære dage, som du
kan væve sammen med dit liv
i din erobring af det personlige
nærvær og den professionelle
forankring

Læs mere på s. 2 – 3 >

Tak for sidst!

Villa Venires Velkomst-reception

Af Cecilie Cornett, Villa Venire

Det var forventning og spænding, håb og tro, der blandede sig med den praktiske travlhed, lige op til klokken slog 14. Ophængning, blomster og mad fyldte de mange rum i Villaen.

Villa Venires velkomstdag begyndte med Klaus' oplæsning af kvadet til den første time.

” Den hvide time:

At komme fra noget i egen verden
Med alt det man kan, gør, og vil
Forlade, bevæge og tænke: ,
”Hvad er den?
Den der hvor jeg nu søger til?”

Så står man pludselig ved porten
Rømmer sig og retter på skjorten;
Venligt Blik – stemmen er blid

Farven i den første time er hvid. ”

Og så var det, det skete: Pludselig var Villaen ikke bare vores sted, men hele verdens. Der blev trængsel og vrimmel, latter og taler, musik, begejstring, forventning og taknemmelighed fik fødder at stå på og stemmer at tale med. Der blev spist, hilst på, kommenteret og spurgt.

Og Villaens rum blev levende og taget i brug af de mange forventningslystne gæster fra nær og fjern.

Sidste time klingede ind, og Villaen var en anden.

Nu en levende Villa i Verden.

Konference

Nærværets erobring

KØBENHAVN D. 20. & 21. NOVEMBER 2008

To spektakulære dage, som du kan væve sammen med dit liv i din erobring af det personlige nærvær og den professionelle forankring

Mødet og samværet med konferencens øvrige deltagere er afgørende. Læg dertil inspirationen fra og oplevelserne sammen med blandt andre samfundsdebatør Henrik Dahl, forfatter og nærværsekspert Ernest Holm Svendsen, HR-chef Karen Ingerslev, direktør Thorkild Olsen, psykolog og kropsterapeut Erik Elnegaard, The Middle East Peace Orchestra og mange flere.

Dette er to dage ligeså meget i som om nærvær. To dage hvor kufferten pakkes til hver enkelt deltager med det moderne livs længsler, med afgørende møder i samvær og på egen hånd, med musik, meditation, inspiration, stillerum og skøn mad. To dage du vil ønske ikke at gå glip af.

Det samlede program, pris og praktiske detaljer finder du på www.villavenire.dk
Har du spørgsmål eller kommentarer så ring til sekretariatsleder Heidi Jensen På T 2785 3920

PS: Hvor let synes du, det er at tage livet alvorligt?

Af Camilla Lindgreen, Atriumgården, og Lone Larsen, Villa Venire

Lone Larsen om, i og med nærvær ...

Det er efterhånden nogle måneder siden, at Lone Larsen fra Villa Venire tog hul på det udfordrende arbejde med at etablere og udvikle konferencen: ”Nærværets Erobring”, der løber af stablen til november. I den forbindelse har Lone gjort sig en ikke helt ubetydelig mængde overvejelser. Hvad er hendes refleksioner over det dér med ”nærvær”, og hvad skal en nærværs-konference i det hele taget gøre godt for?

”...Nærværets erobring... erobre nærværet... spændende overskrift...”, udtaler Lone til avis Venire og fortsætter: ”Hvad med nærværet og mig? Det bliver ofte væk, i hvert fald som mit liv er lige nu. Men jeg ved, at det er der! Jeg vil egentlig gerne have nærværet endnu mere ind i mit liv. Ikke kun nærværet med mig selv, men også nærværet med min familie, ja, nærværet når jeg er sammen med mennesker i større grupper. Når jeg er på min arbejdsplads. Måske hvor som helst. Konferencen er et godt afsæt til at undersøge det nærmere. Jeg har erfaring med nærvær, det ved jeg, men jeg har vist aldrig talt med andre om det, og vist heller ikke med mig selv. Gad vide hvilke ord, der ville komme ud af min mund, hvis jeg skulle sætte ord på

Konference

PROGRAM

2 dage i, med og om nærvær

FØRSTE DAG, D. 20. NOVEMBER KL. 10.00 – 17.00/19.30:

Formiddag

Entré og goddag

Du ankommer, drikker kaffe. Du får udleveret en rejsekuffert...

Officiel velkomst ved Thorkild Olsen

Første blad i rejseguiden åbnes.

”Nærvær – kunsten at være til stede i nuet” ved Ernest Holm Svendsen*.

Tag med til centrum af fraværets mekanik og nyd en præsentation af et fascinerende koncentrat af psykologi, hjerneforskning, improvisationsteori og praktisk indsigt i den menneskelige natur.

”

Nærvær er ikke bare nærvær; det er nærvær i forholdet til sig selv, nærvær i relationer, nærvær i organisationer

nærværet lige nu? Gad vide hvilke metoder og veje til nærvær, jeg allerede gør brug af, bare uden at have hæftet mig ved dem? Jeg forventer ikke svar på mine overvejelser, men konferencen er en unik mulighed for at få inspiration, samtaler og veje til måske at generobre nærværet.”

Allerede her er der lagt op til en mangestrengt tilgang til nærvær som omdrejningspunkt for den to-dages konference. Lone taler om konferencen som et ”afsæt for undersøgelse”. Samtidig slås tonen an til nærvær som noget, der har betydning i et utal af forskellige kontekster og relationer, professionelt såvel som privat; alene såvel som sammen med andre. Nærvær bliver noget, der ikke bare er nærværende eller fraværende, men som kan undersøges - sammen.

Måske af samme grund henvender konferencen sig så bredt. Nærvær - og nærværets fravær - angår

os alle. Som Lone siger: ”Lederen, sygeplejersken, præsten, musikeren, konsulenten, læreren, der bliver fra alle sider stillet krav til, at de skal være nærværende. Og måske er det netop kravet, som gør, at det kan være rigtig svært! ...Når der er noget, som banker på indeni og forstyrrer alt for meget, ja, så er det svært at erobre nærværet. Så handler det måske om at overveje, ’hvad er vigtigt lige nu for mig?’. Hvorimod, at når nærværet bare er med os, og det lever og hele tiden får næring, ja, så tænker vi nok mindre over det.”

Konferencen er kendetegnet ved, metaforisk såvel som fysisk, at være opbygget omkring en række forskellige rum designet til forskellige former for undersøgelse – sammen, alene og med forskellige konkrete forankringer og udformninger af nærværets mulige veje, kringelkroge og tematikker; også de hidtil ukendte. At muliggøre nærværets erobring fordrer således tilsyneladende nogle

ganske særlige rammer, der igen kan gøre disse former for samvær og undersøgelse mulige.

Som Lone siger: ”Det er helt bevidst, at konferencen er bygget op, som den er. Pejlemærket har hele tiden været at skabe en konference ligeså meget i og med som om nærvær. Og nærvær er ikke bare nærvær; det er nærvær i forholdet til sig selv, nærvær i relationer, nærvær i organisationer... Nærvær er for mig at være til stede, men for at være til stede, så skal mine omgivelser også være til stede, når vi er sammen. Og hvad er det at være sammen? Er det at tale sammen, eller kan vi blot være sammen og opleve nærvær i tavsheden? Ja, hvorfor ikke. Alt er muligt, når nærværet er til stede.”

Spørgsmål vedrørende konferencen kan rettes til Lone Larsen på T 2372 7251 eller via mail lone@villavenire.dk

ANDEN DAG, D. 21. NOVEMBER KL. 9.00 – 16.00

Formiddag

Entré og godmorgen

Kaffen er varm, brødet dufter, og du opdager, at der er pakker, som der ikke er plads til i din rejsekuffert...

Dagen åbnes af Thorkild Olsen

Eftertanker, tanker og refleksioner: Dagen igår og dagen idag.

”Nærvær – et fænomen i tiden” ved Henrik Dahl.
Nyt kapitel i rejseguiden. Skift (sol)briller. Henrik Dahl vil tage dig på en sociologisk rejse rundt i nærværet som et fænomen med særlige betydninger og effekter i og på vores kultur.

Frokost

Sandwich, musik, fri leg og dialog.

Eftermiddag

Eftertanker

Undersøgelsesrum

Gårsdagens undersøgelsesrum står atter idag til rådighed.

Koncert – Middle East Peace Orchestra

En stund med smil, sang og musikalsk nærvær.

Nærvær og tanker i det store rum

Sidste blad i rejseguiden - efterord. Giv de mange indtryk en eftertanke og sig dét højt, som er vigtigt for dig. Tag efterklangen herfra med dig ud ad rummet ...

Konferencen afrundes ved Thorkild Olsen

* Der følger snarligt en fyldig beskrivelse af oplægsholderne.
** Præsentation af værterne for de enkelte undersøgelsesrum er på vej.

Se udvidet program på www.VillaVenire.dk
Hvis du har kommentarer eller spørgsmål til konferencen ”Nærværets Erobring”, så ring til Lone Larsen på T 23 72 72 51 eller Heidi Jensen på T 27 85 39 20

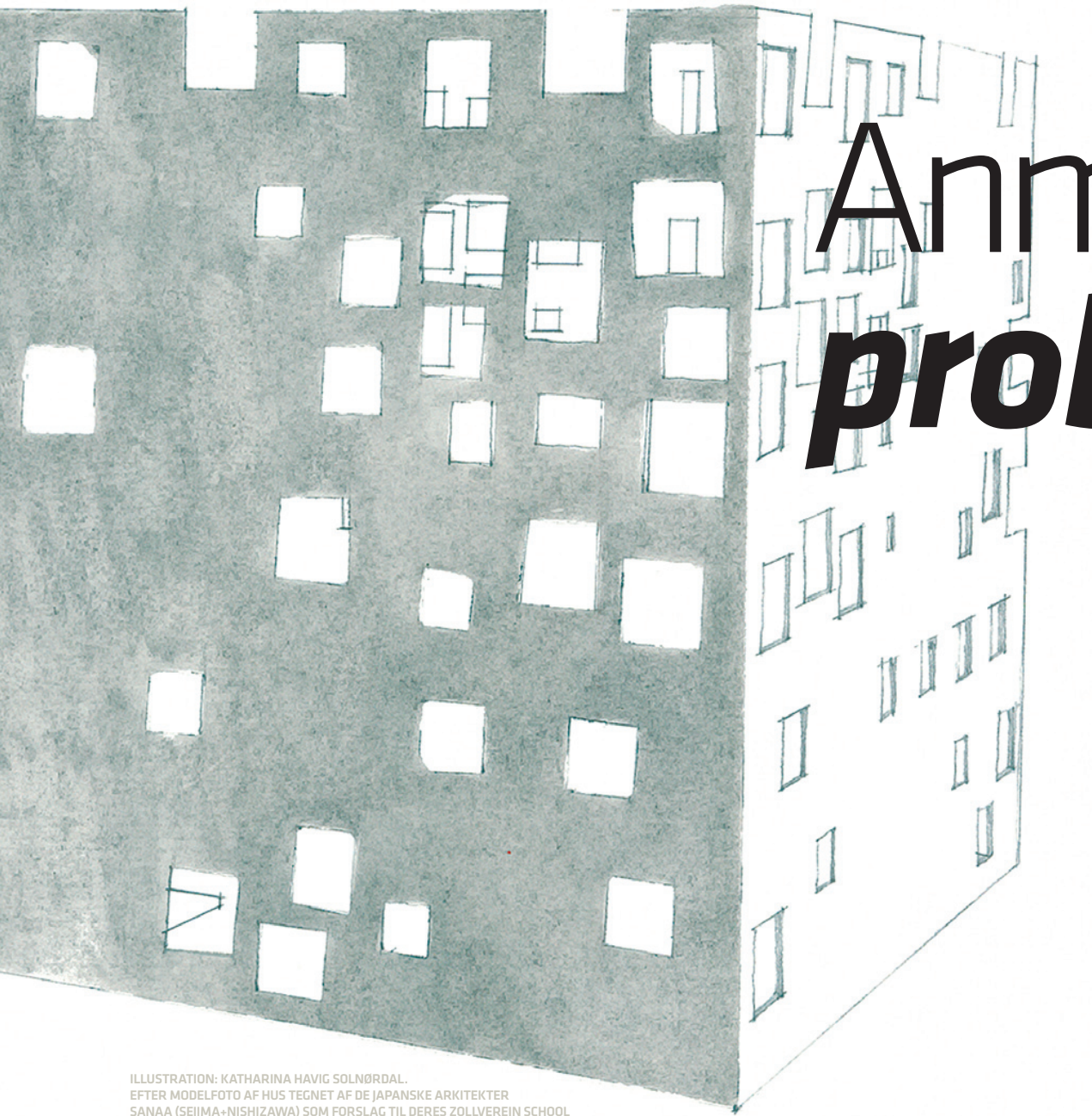

ILLUSTRATION: KATHARINA HAVIG SOLNORDAL.
EFTER MODEL FOTOF AF HUS TEGET AF DE JAPANSKE ARKITEKTER
SANAA (SEJIMA+NISHIZAWA) SOM FORSLAG TIL DERES ZOLLVEREIN SCHOOL
OF MANAGEMENT AND DESIGN (OPFØRT 2005).

Politiken bragte i maj 2008 en anmeldelse af Søren Østergårds Tivoli Varieté. Anmeldelsens overskrift var: ”Buh!”, og så er det ikke vanskeligt at regne indholdet ud. Anmeldelsens konklusion var: ”Med andre ord: Ét er at mime og parodiere et tarveligt varietéshow. Noget andet er selv at være det. I år er Søren Østergaard og selskab tæt på at være det... og med eller uden Østergaards ’udbrudskonge’, der – for hulen da! – også lagde op til noget, som aldrig rigtig kom. Det kommer så her: Buh!”.

Få dage senere fik Søren Østergård spalteplads til et genmæle. Pointen var her, at han sagtens kan tåle kritik, men at den skal være saglig. Eksempelvis: ”En anmeldelse må gerne være negativ, og man må gerne synes, at showet ikke er sjovt, men hans er (...) elendigt skrevet og (...) sammenhængende og (...) ufagligt formuleret.”

På Politikens hjemmeside diskuteres både varieté og anmeldelse livligt, og dér optræder to tydelige lejre: De, der synes varietéen er morsom, og som spørger, hvorfor Politiken sender en anmelder, der ikke forstår sig på genren, og de der er enige med anmelderen, og som støtter op om, at showet er for plat.

Kompleksiteten mindskes ikke ligefrem af, at man ikke skal have meget kendskab til de senere års shows af Søren Østergård for at vide, at disse shows er kærlig parodi på den genre, der netop leverer virkemidler til alt det sjove. Cirkus i Zirkus Nemo, varieté i Tivoli varietéen.

”
Stykket har et markant og sanseligt før-liv (kan vi kalde det), inden første forestilling.

Anmelder problemet

Af Klaus Bakdal, Villa Venire

implicit former og farver anmelderens læsning af stykket. Er han misundelig over ikke selv at være blevet instruktør, skriver han på en bog om moderne teater, står han foran en forfremmelse osv.

Dér er de så, med alt det, der løber med, og lader som om, alt er nyt: Anmelderen med sin spritblanke notesblok og stykkets deltagere med premierenerv. Der er løbet så meget før-liv med ind i teatersalen, at luften er tyk af det, og alt dette før-liv er så komplekst, at vi alligevel ikke har mulighed for at dechiffrere det. Alligevel, scenefolk og anmeldere lader som om de står i et punkt nul, alt er frisk, premierespænding og nerver, hvad er dette for noget? Tæppet går, og så har vi balladen.

HVOR SKRIVER MAN FRA, NÅR MAN SKRIVER?

Østergård og Theil lader til at være enige om, at en anmelder godt kan skrive, at et stykke er dårligt. Men udtrykket, ”stykket er dårligt” (eller de to hjerter, som er det mere karakter-agtige sprog, det også resulterer i), kan trods alt ikke stå alene. Dårligt i forhold til hvad? Sidste år? Genren? Anmelderens generelle forventning? Teaterstykket han anmeldte i torsdags? Eller hvad?

”
Er det antal gange anmelderen griner?
Er det antal latterbrøl i salen?

En anmeldelse skal bedømme, og er der karaktergivning indblandet som i dette tilfælde, også domme. Men stykket bliver under alle omstændigheder bedømt på baggrund af nogle præmisser. Disse præmisser er den skala, som anmelderen er udstyret med eller lader sig udstyre med. Indplaceringen på skalaen er dommen/bedømmelsen. I dette tilfælde var dommen ”ikke sjov”, og vi må antage, at skalaen har haft akse ”sjov – ikke sjov”. Det kan vi dog, uden de store forkendskaber, få øje på. Hvad vi ikke kan få øje på, er hvilke kriterier, der ligger til grund for indplaceringen. Er det antal gange anmelderen griner? Er det antal latterbrøl i salen? Er det en tolkning af moderne normer for humor? Er det antal grin i forhold til seneste Østergård show?

Alle disse typer af overvejelser er kun forventelige, at en anmelder gør sig som en del af før-livet til anmeldelsen. Jeg vil senere komme ind på, i hvilken grad han bør eksplicitere det i selve anmeldelsen. Men forholder anmelderen sig ikke klart og tydelig til, hvilken skala der sættes op, og hvilke kriterier der skal ligge til grund for stykkets indplacering på denne skala, så er en anmeldelse ikke en snus mere bevidt end et personligt dagbogsnotat eller et afstumpet blog-indlæg. Tænk på en student der har fået karakteren ”4” for en opgave. Først og fremmest må man ganske legitimt vide, på hvilken skala tallet

4 placerer sig (4 hjerter i Politiken er ganske flot, 4 på 12 skalaen er halv-skidt), men nok så interessant er det for studenten at få en begrundelse for denne indplacering. Studentens mulighed for at forholde sig til karakterens legitimitet står og falder med, at skalaen er kendt (og anerkendt), og at begrundelsen er formuleret. Først dernæst følger spørgsmålet, om studenten er enig eller ej og kan tage sine forholdsregler.

På tilsvarende vis gælder det for anmeldelser, og endda i skærpet grad. For hvad anmeldelsen angår, findes der ingen fast skala. Jo, de nul til seks hjerter i Politiken er nok genkendelige, men der foreligger absolut ingen faste kriterier for indplaceringen. I nogen forstand fastsætter anmelderen selv skalaen, ikke i form af nul-seks hjerter, men i form af skalaen sjov-ikke sjov, thi der kunne have været så mange andre skalaer. Anmelderen fastsætter suverænt kriterierne for indplacering og fastsætter suverænt selv dommen.

Konglomeratet af hele dette system; skalafastsættelse, kriterier for indplacering og dom, kan vi kalde anmeldelsens præmis. De briller, som anmelderen har på, når han sætter sig til rette, og som vi som læsere vel at mærke har potentiel adgang til. Og her er kilden til i al fald tre anmelder-faldgruber:

Præmissen er ukendt. Har vi som læsere ikke adgang til præmissen, kan vi kun se ordet ”dårligt” (eller i dette tilfælde ”ikke sjovt” og ”buh”). Det giver ingen mening (med mindre vi sætter det i relation til anmelderens tidligere anmeldelser, hvilket kræver et særligt kendskab, altså masser af skjult tekst, og så er vi lige vidt).

Præmissen forfølges ikke. Selvom præmissen er kendt, kan det hænde, at den ikke forfølges. Der sættes en skala og et sæt kriterier op, men bedømmelsen falder helt eller delvist uden for disse præmisser.

Præmissen er ikke legitim. Selvom præmissen er kendt og forfølges, kan den hævdes ikke at være legitim. Hvis en komedie læses som en tragedie, hvis en cirkusforestilling måles op imod moderne reality TV eller andre eksempler, kan man i al fald hævde, at præmissen ikke er legitim. Altså at det bedømte vurderes ud fra præmisser, som det på ingen måder forsøger at forfølge.

Grundlæggende er det fyldt med dilemmaer, at en anmeldelse ofte fremstår med en illusion om objektivitet (vi kan sammenligne antal stjerner i forskellige anmeldelser), mens grundlaget for at skrive en anmeldelse har utvetydige subjektive træk.

Lad os nu antage, at anmelderen Per Theil havde mulighed for at spole tiden tilbage og genoverveje sin anmeldelse. Ikke nødvendigvis bedømmelsen, men hvordan den kommer til udtryk. Hvilke muligheder har han for at behandle forholdet mellem sine egne præferencer og prægninger, præmisserne for sin læsning af stykket, selve læsningen og den efterfølgende faktiske anmeldelse på en ordentlig og kommunikativ sober facon?

Først og fremmest må det med al det ovenstående gælde, at anmeldelsen skal have en legitim karakter. Legitim forstået som kendte og anerkendte præmisser for læsning af det bedømte, og at dette kendskab og denne anerkendelse gives af anmelder, de anmeldte og læserne. En slags kontrakt mellem disse tre parter så alle kan se, hvad der foregår. En kontrakt som anmelderen må tage ansvar for, da han står med magten og samtidig næsten er uangribelig. Magten, i kraft af både at være i relation til værket og til læseren og næsten uangribelig, fordi genmæle og læserbreve nok er mulige men bare aldrig lige så interessante som en saftig anmeldelse. Det kalder på et hulens stort ansvar hos anmelderen.

Lad os så antage, at præmisserne – i den ene eller anden form – allerede er ekspliciteret i anmeldelsen. Tilbage står en undersøgelse af, hvilke relationer der dannes i udarbejdelsen af anmeldelsen. Først og fremmest relationen ”anmelder – det anmeldte”, men også relationen ”anmeldelse – læser”. Undersøgelse af relationen har betydning for, hvilken form anmeldelsen kan tage. Altså, hvordan oplever anmelderen sin relation til det anmeldte, og efterfølgende hvilken fremstillingsform skal denne relation antage i selve anmeldelsen. Det sidste har væsentlig betydning for os læsere, da det sammen med læserens før-liv danner relationen ”anmeldelse – læser”.

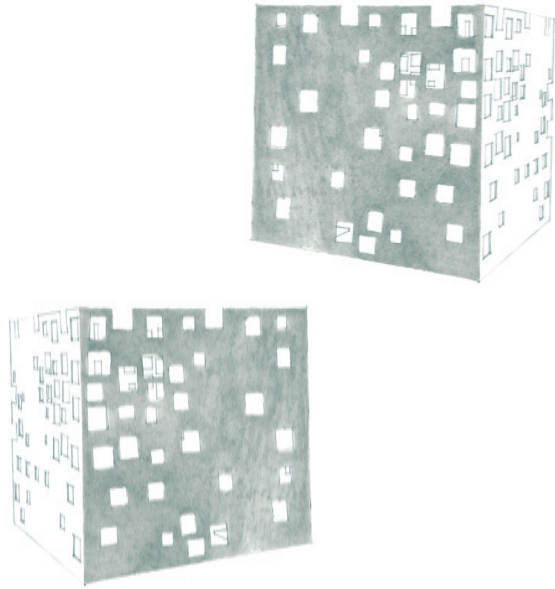
”
Der snydes måske lidt på vægten, men er anmelderen vidende og sprogligt velfunderet, er det i reglen spændende og lærerig læsning, der kommer ud af det. Anmeldelse Classic!

Her følger fire logiske bud (og der kan være flere, og det kan skæres på andre måder; det er dog kun et bud): Objektivitetsillusionen. Den objektive anmeldelse er naturligvis umulig. Et fast fundament, hvorfra det anmeldte kan bedømmes, findes ikke. Derfor bliver opstillingen af præmisser som nævnt tidligere vital, fordi disse præmisser (med opstilling af måleakse, kriterier for indplacering og selve bedømmelsen) bliver fundamentet. Men er disse præmisser tydelige, kan der stadig skrives en legitim anmeldelse som om, den har objektiv karakter. Altså, som om anmelderen ikke er en del af anmeldelsen men skriver den fra et illusorisk eller neutralt sted. Eksempelvis vil en anmeldelse, der sætter det anmeldte i historisk kontekst, kunne skrives som om den fremstiller en objektiv historisk indplacering. Der snydes måske lidt på vægten, men er anmelderen vidende og sprogligt velfunderet, er det i reglen spændende og lærerig læsning, der kommer ud af det. Anmeldelse Classic!

Subjekt – objekt. Anmelderen er sig i sin anmeldelse bevidst om, at han er et subjekt, der betragter Værket, objektet. Anmelderen tydeliggør præmisserne, og vi som læsere kan netop se, at disse præmisser er denne anmelders præmisser. Det frisætter anmelderen til at opstille alternativer (modsat anmelderen i ”objektivitetsillusionen”), da han kan causere over mulige andre præmisser at indsætte i anmeldelsen. Anmelderen i denne position kan i stedet for at skrive ”ikke sjov” eksempelvis fundere over hvilke målgrupper (forskellige fra ham selv), der ville finde stykket morsomt, og tilmed gøre det uden en skjult ironi. Dermed kan anmeldelsen også blive mere og andet end en bedømmelse.

Subjekt – subjekt. Anmelderen er sig bevidst om sin subjektive position men betragter nu også det anmeldte som et subjekt. Fokus rettes ikke kun mod det faktiske værk men også mod den ramme, den tid og hele den virkelighed, som værket er blevet til i, og som værket måske endda kommenterer på. Denne position giver anmelderen mulighed for at skrive om, hvad stykket kunne have været (kontrafaktisk anmeldelse!), forholdet mellem markedsforingsskabte forventninger og værkets eventuelle indfrielse og meget mere.

Meta-subjekt. Anmelderen betragter sig selv som anmelder fra en subjektiv position og ekspliciterer dette i anmeldelsen. En lidt kinky variant, men på ingen måder ukendt. Velsagtens opfundet med ”Fear and loathing in Las Vegas” om en reporters tur til et motorløb i Las Vegas, som han i et syretrip

aldrig når frem til. Ikke desto mindre kommer der en anmeldelse (eller i al fald en tekst!) ud af det. En meget passende post-moderne skriveform, hvor anmelderens rejse til og faktiske oplevelser i salen (”der var varmt”, ”ekspedienten var lækker”) fremstår med forrang over det anmeldte. Eller: Anmelderens rejse til og sanselige oplevelse under opførelsen/visningen af værket går nærmest hen og substituerer værket. Værket bliver en kærkommen anledning til noget andet.

Endelig er det en overvejelse værd, om det skal være et dogme i branchen, at en anmeldelse absolut skal domme og bedømme værket. Hvis man leger med tanken om den bedømmelsesfri anmeldelse, ændrer både de opstillede præmisser og anmelderpositioner sig markant, måske nok med ”meta-subjekt” positionen som lojerlig undtagelse. Når man bedømmer, kan man ikke ryste sig fri af etiske overvejelser i forstanden, forestillinger om det sande. Er denne forestilling nu morsom, burde Peter Frödin have haft andre typer roller, to hjerter o.s.v. Hvis kunsten alligevel bor i æstetikken, hvorfor skal den så (nærmest udelukkende) anmeldes fra etiske positioner? Hvordan ser mon en æstetisk anmelderposition ud?

”
I mit virke som organisationskonsulent forsøger jeg så vidt muligt at undgå evalueringer af mine forløb

I mit virke som organisationskonsulent forsøger jeg så vidt muligt at undgå evalueringer af mine forløb. Ikke i angst for at blive bedømt, men i erkendelse af hvor lidt læring og mening der kommer ud af klassiske evalueringer. I stedet forsøger jeg at lade mine forløb re-valuere. Re-valuerer som at give værdi igen, give mere mening, skabe anden betydning. Altså, i stedet for at spørge deltagerne, hvad der var godt og skidt, så spørge dem hvad det, vi har lavet, mon kan mere end det, vi har gjort. Skabe et billede af mer-værdi, så at sige. Kunne man ikke forestille sig en re-valuerende anmeldelse? En anmeldelse på værdijagt, også langt ud over grænserne for værkets egne præmisser? Kunne man forestille sig en avis, der sender to anmeldere til samme værk og beder dem anmelde på specifikt forskellige præmisser? Hurra, hvor ville det udstille subjektiviteten til alles bedste. Kunne man ikke bare forestille sig noget mere, noget andet og noget bedre?

Jeg vil dog tillade mig at hævde, at man med præmisserne fra denne tekst i hånden kan danse på dydens smalle sti via én af disse anmelderpositioner. Og man kan skvatte på så uendeligt mange måder.

”Do or do not, there is not try”...

Af Klaus Bakdal,
Villa Venire

Jeg tænker ofte på, hvordan en systemisk forståelse af begrebet ”uddannelse” egentlig ser ud. Jeg har været kursist flere steder og selv undervist to steder indenfor de danske systemiske udbydere af uddannelser, og det forekommer mig, at der undervises mere i det systemiske, end der er fokus på, hvad systemisk uddannelse vil sige. Hvordan kan vi eksempelvis først stå med et foredrag om kontekstbegrebet og dernæst betone, at den erfaring, man gør sig i én kontekst, ikke umiddelbart lader sig overføre til en anden?

Hér ligger en både vigtig og fantastisk spændende udfordring. Når vi underviser om kontekstbegrebet, må vi også have svar klar på, hvordan denne erfaring, gjort i en kursuskontekst, kan overføres til en arbejdskontekst. Det fremstår altså paradoksalt. Klassisk vil vi tænke i optimering af ”transfer”; hvordan mindskes støjen i oversættelserne fra undervisning til egen praksis og, afledt heraf, hvordan kan egen organisation inddrages i forbindelse med både undervisningen og med denne transfer. Opstilling af læringskontrakter og -mål følger med i samme boldgade. En anden måde at behandle paradokset på er, at vi i stedet for at lade organisationen (læs: kursisten) komme til uddannelsen, så lader vi uddannelsen komme til organisationen. I den radikale udgave ganske enkelt ophæve kursus, seminar og tilsvarende aktiviteter som kontekst for opnåelse af læring og i stedet bringe uddannelsen/konsulent-

ten ud i kursistens egen praksis. Begge dele – transferoptimering og uddannelsen ud i praksis – er svar, vi også arbejder med i Villa Venire.

En helt tredje mulighed er efter min mening perspektivrig, men så vidt jeg ved ikke i særligt høj grad dyrket. Det handler om at forbyde træning! Yoda – den lille guru fra Star Wars – siger blandt andet: ”Do or do not – there is not try”. Dét citat kan læses som et forbud mod den mentale forestilling, at træning er muligt. Det er et meget provokerende, men også meget befriende, perspektiv. Man kan ikke træne. Træning er en art simulation af den egentlige begivenhed. Begivenhed-light. Men udgør den så kaldte træning ikke egne regler og kriterier; udgør træningen ikke en selvstændig kontekst, forskellig fra konteksten for den begivenhed, man træner op i mod?

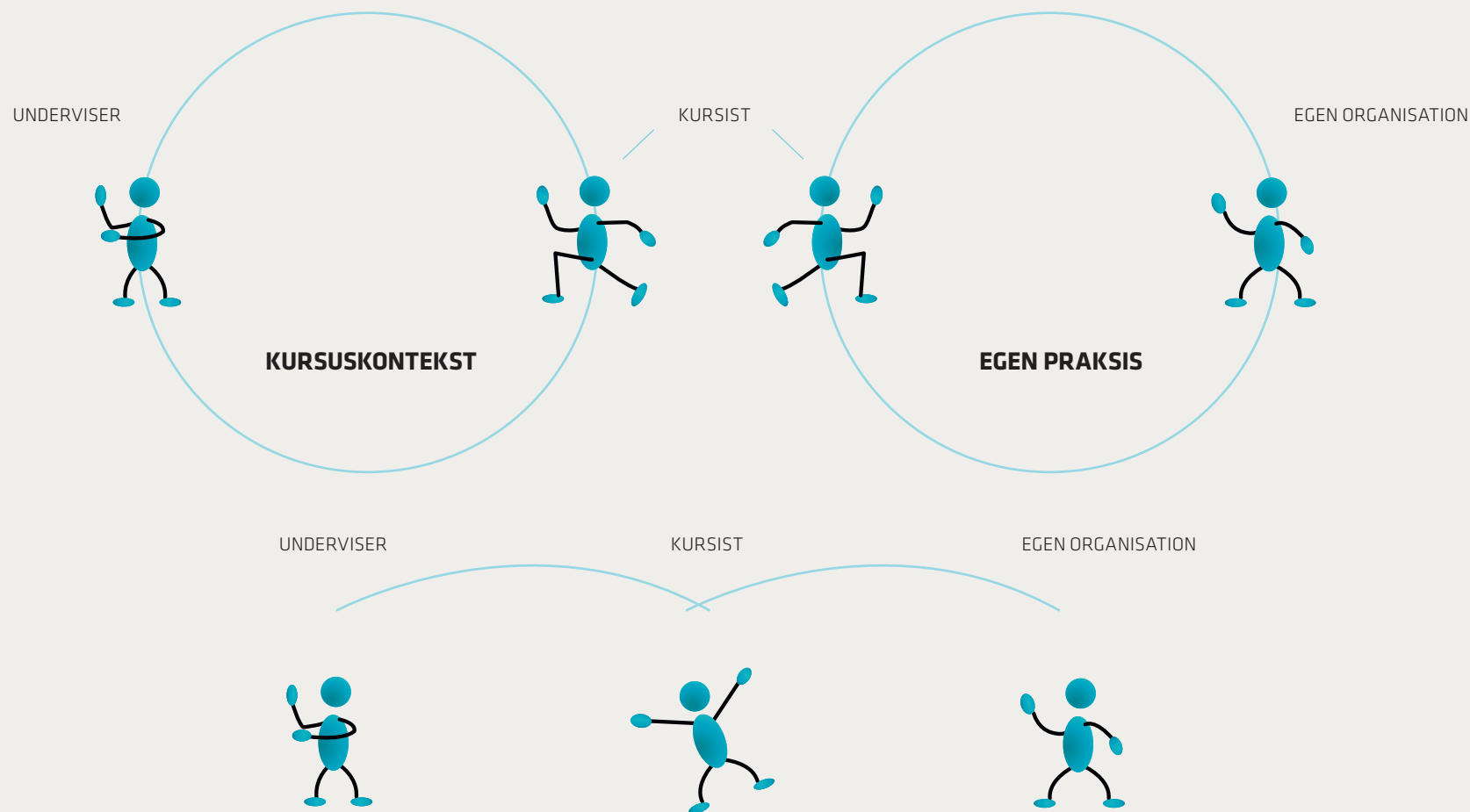
Tag et fodboldhold, der lørdag træner til søndagens kamp. Stjernespilleren sparer sig og samler kræfter og fokus til søndag. Marginalspilleren knokler som en hest for at få trænerens opmærksomhed. Andenvalget til venstre back kan ”komme til” at skade førstevalget til venstre back og følgelig selv komme i startopstillingen søndag.

Der er langt mere, der adskiller lørdagens træning fra søndagens kamp, end der knytter dem sammen. Man træner ikke søndagens kamp, man følger nøje

lørdagens regler og kriterier. Vi kalder det nok ”træning”, men det er en særlig disciplinering og en særlig kontekst, der rammer træningen ind. Så hvad sker der, hvis vi siger, at man ikke kan træne, man kan kun gøre noget? Kursisterne kan ikke gå i grupper og træne spørgsmålstyper, men de kan gå i grupper og begynde at bruge dem. Det kan fremstå som en marginal forskel, men så alligevel. Jeg har gjort ordet ”træning” forbudt, når jeg underviser, og det kommer der altså sjove ting ud af. Kursisterne træner ikke; de gør. Gøren følger gøren følger gøren. En refleksion over en øvelse over anvendelse af time-outs med efterfølgende interviews om overførbare af erfaringer til egen praksis. Man kan hurtigt blive træt i hovedet af at holde rede i de mange niveauer, lag og perspektiver; så meget at det kan risikere at kræve et særligt type intellekt at komme til at mestre det systemiske felt. Kan jeg bidrage til en lettelse af adgangen hertil ved at sætte mere fokus på redskaber og ved at droppe træningen, så er jeg en næsten lykkelig konsulent. Man kan også sige, at denne tredje Yoda variant er et forsøg på at udfordre, om ”transfer” overhovedet er et vilkår, der løber med os i forbindelse med uddannelse.

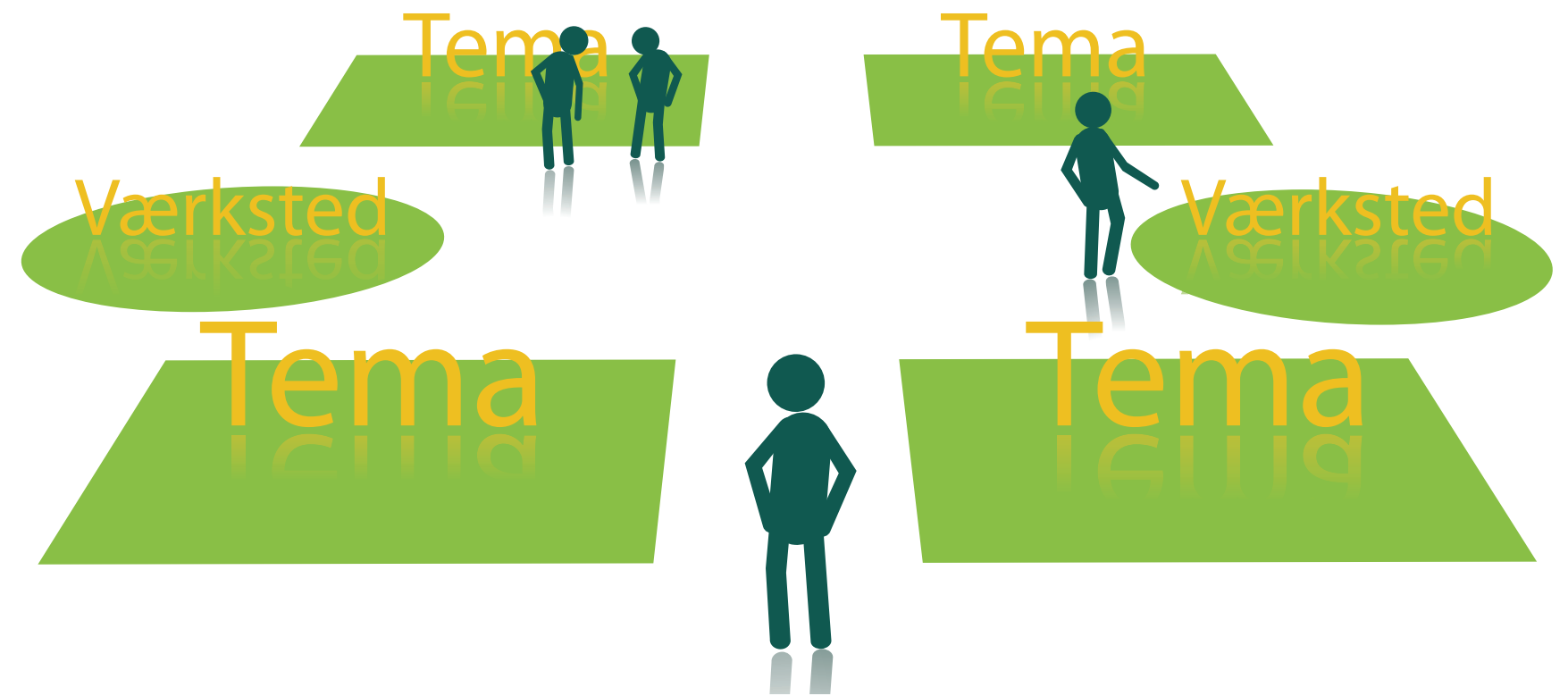
”

Det er et forsøg på at stille antagelsen op på denne måde:

”

Principperne bag Villa Venires samtaleuddannelse er enkle: Uddannelsen skal skabe bedre samtaler i praksis.

Af Cecilie Cornett, Villa Venire

Samtale Uddannelsen

Den professionelle samtales mokka

HER STÅR DU:

Uddannelsens første dag er en Entré: Du møder ind med dine forventninger og hænger din faglige jakke op på Villaens knager. Sammen med underviserne og de øvrige deltagere udforsker du hvilke muligheder, det giver din faglighed, og hvilke nye, eftertragtellesværdige perspektiver, de forskellige knager åbner for dig dér, hvor du står.

Dagen er en udforskning af hvilke stier, det vil være bedst at betrede på vejen, der fører dig i retning af din foretrukne faglighed omkring din samtalepraksis.

Principperne bag Villa Venires samtaleuddannelse er enkle: Uddannelsen skal skabe bedre samtaler i praksis. Samtaler, der nytter noget, og som har et stærk teoretisk fundament ind i den professionelle samtale med fokus på forandring.

Samtale Uddannelsen har fire grundlæggende moduler med hvert et gennemgående tema; temaer

der bygges konkret op med masser af træning og relevante teoretiske refleksioner.

På uddannelsens første del ligger fire moduler á 2 dage, hvor der blandt andet indgår følgende temaer:

- / Nærvær i samtaler – kontaktskabelse, relationer, kontekst, kropslighed
- / Den gode samtales ingredienser – begreber, spørgsmålstyper, redskaber
- / Samtalens retning – fokusering, mål, forhandling, aftaler, virkning
- / Den bevægende samtale – videnspositioner, rørighedszoner, anerkendelse

To dage indenfor hvert uddannelsesår mødes læringsgrupperne i Værkstedet. Her aftales fra gang til gang hvilke optagetheder i grupperne, der skal arbejdes med. I samarbejde med en underviser aftales form & indhold, så dagen og de grupper, der er til stede, opnår sammenhæng i læringsforløbet. Og hvor står du så nu? Måske med lysten til fortsat at specialisere dig eller tilmed certificere dig som samtalepartner? Efter en stund vil du få øje på uddannelsens andet og tredje år.

God tur!

Undervisere Henning J. Nielsen og Cecilie Cornett er gennemgående figurer på uddannelsen.

Leder

Af Direktør Thorkild Olsen,
Villa Venire

Kunsten at leve et vildt og poetisk liv

Den har varet urimeligt længe. Kampen har for længst overskredet de fleste boksefederationers regler for den slags.

I mørkeblåt hjørne fighter Dokumentations Djævlén ufortrødent videre med kamp-råbet: "Kvalitetssikring, kontrol og kampiver". I lyserødt hjørne lokker Dialog Denise tilhængerne med anerkendelse, refleksion og evig bevægelse.

I starten var du blot tilskuer. Ønskede, som de fleste, at få en fornemmelse for, hvem der ville løbe af med sejren. Egentlig et interessant opgør mellem mørkeblå kantede og kontante stil båret af rå kraft. Overfor lyserød med sine dansende bevægelser, teknik og evindelige forhandlinger

med dommeren om, hvorvidt reglerne overholdes. Men kampen er uskøn og udsigtsløs. Du er begyndt at kede dig. De flækkede læber, hvorfra blodet flyder, har blot udstyret mørkeblå med forøget indædt fight. Medens lyserød ufortrødent danser væk og undgår de hårdeste stød.

Du besluttede dig for at blive dommer. At blande dig opgøret. Blot for at få blod på tøjet. Blot for at blive beskyldt for at vælge side. Og din frustration herover er åbenbar. Du har indset, at du som dommer accepterer kampen som præmis. Du har indset, at kampen intet fører med sig – intet godt, i hvert fald. Du har indset, at du må afklæde dig dommerens hvide neutrale tøj og iklæde dig livets spraglede dragt.

Du begynder at læse Tomas Espedals imponerende bog: "Gå" og finder heri ingen svar, men dine tanker sendes på vandring, hvilket slet ikke er så ringe endda. For det er sandelig vildt og ikke mindst poetisk at lytte til og forene Djævlén og Denise. At forstå længslen i Denises evige dialog og sprogliggørelse og heri genfinde mørkeblå ord som "kompetence", "kvalitet" og "konsekvens". At påtvinge Djævlén et pusterum, hvori muligheden for ikke blot at bruge rå kraft

opstår, og opdage lysten til at dele viden med verden og pludselig indramme denne delen viden med andre virkemidler; værdsættelse, revaluering og læring.

Der står du så i din spraglede dragt. Uden faste holdepunkter, cementerede diskurser eller bestemte opskrifter på god ledelse eller organisationsudvikling. Risikerer du at blive grinet af? Risikerer du at blive buh'et ud i dit kald på Liv&Læring? Risikerer du at blive kaldt langhåret eller inkompetent, når du fylder din værktøjskasse med redskaber fra samtalsens og nærværets kunst? Risikerer du det?

Nænsomt begynder du at stille anderledes spørgsmål: Hvad har min afdeling eller organisation virkelig brug for lige nu? Hvilke længsler banker i min kollegas hjerte? Hvorfor er der så meget, vi tager for givet? Hvad er det, jeg selv er allerbedst til? Er betingelserne for liv til stede her?

Blodet i dine årer bliver varmere og løber hurtigere. Dyb indånding. Er du klar? Tre – to – én du begynder at gå!

Villa Veje

PROCESKONSULENT UDDANNELSEN FOR PSYKOLOGER I PPR:
Positioner, Organisationer, Værdier, Færdigheder, Kommunikation
- En særlig proceskonsulentuddannelse for Psykologer i PPR der vil mere!
Nyt hold for 2009 følger snarest

Opstart af sparringgruppe for ledere med personaleansvar
Opstart af supervisionsgruppe for HR konsulenter

PROCESKONSULENT UDDANNELSEN FOR PÆDAGOGER:
Positioner, Værdier, Indsatser, Sprog, Feedback
- Du erfarer, at din viden efterspørges
- Du tvivler til tider på, hvad man kan kalde det, du ved
- Du vil kunne skabe pædagogiske resultater
- Du udfordres i den kompleksitet, der møder dig
Entré: 27. nov. 2008

VENIRE UDDANNELSEN
· Navigation, mening og forandringer midt i kompleksiteten
· Procesfærdigheder, kommunikation og fortællinger.
Modul 1: d. 8.-10. okt. 2008

SE FLERE KURSER OG LÆS MERE PÅ
www.villavenire.dk

VANDRINGEN: EN SKABELSE AF LIV & LÆRING
Dine afgørende skridt i livets sitren, længslen, letheden og fortællingslandskaber
PS: Hvor let synes du, det er at tage livet alvorligt?
Første mødedage: 10.- 11. sept. 2009

KORTE UDDANNELSER
NARRATIV PRAKSIS FOR HR KONSULENTER
Hvordan kan narrativ praksis berige dig og din organisation?
2 dage. 2.-3. oktober 2008
AT SKABE NARRATIV PRAKSIS - I ET SAMTALE-, IDENTITETS- OG ORGANISATIONS PERSPEKTIV
Nye og livgivende metoder til at håndtere kompleksiteten i det moderne arbejdsliv.
Ialt 6 dage.
Modul 1: 30.-31. okt. 2008
AT VÆRE PROFESSIONEL SAMTALEPARTNER
- Et kursus i samtaletekniske færdigheder. Større ballast til at håndtere netop dine professionelle samtaler i praksis.
Ialt 4 dage
Modul 1: 4.-5. nov. 2008
SYSTEMISK LEDELSE I PRAKSIS
- Den korteste vej fra virksomme værktøjer til styrket ledelse.
· Dialog, involvering og anerkendelse
· Komplexitet, ledelsesudfordringer og udvikling
Modul 1: 6.-7. nov. 2008

SUPERVISIONSGRUPPE FOR PSYKOLOGER MED HENBLIK PÅ AUTORISATION
· Konkret forankring i dit arbejde som psykolog
· Psykologens rolle/position
· I en konsultativ tilgang
· I samarbejdet med andre fagpersoner
· I det system, psykologen er psykolog i
Ialt 10 gange.
1. gang: 27. febr. 2009

KONFERENCE
NÆRVÆRETS EROBRING
· At tage farten ud og skabe nærvær for sig selv og andre
· Kunsten at leve i nu'et
20.-21. november 2008

SAMTALE UDDANNELSEN
· Sprog & kommunikation
· Pauser & nærvær
· Feedback, fortællinger & færdigheder
Fordi du tror på, at gode samtaler er afgørende for din professionelle praksis
Første møde: 2.-3. okt. 2008

Mit liv som Avis

"Sjovt er det ikke altid at være avis, men det er ikke mange, der kan prale af et liv som mit. Jeg kommer omkring. Fra turen i metroen over indkøbsruten under armen til cykelturen gennem byen i cykelkurven. Fra fjernsynsstuen under fjernbetjeningen ved siden af strikketøjet til køkkenbordet mellem kaffekopper og kagetallerkener. Fra natbordet til badeværelset. Jeg er sågar blevet brugt til at pakke fisk ind i (!), og til tider havner jeg på skraldespandens bund..."

HVORDAN GÅR DET MED DIN AVIS?

Send os et foto med et par linier, der viser, hvordan Avis Venire kommer omkring på mindeværdige, markante, mærkværdige eller mystiske steder i verden og i dit liv!

DE TRE BEDSTE FOTOS MED BESKRIVELSE PRÆMIERES:

FØRSTEPRÆMIE:	2 kursusdage hos Villa Venire
ANDENPRÆMIE:	1 kursusdag hos Villa Venire
TREDJEPRÆMIE:	En coachingsamtale

Sendes til: heidi@villavenire.dk
eller Villa Venire, Langebrogade 4, 2. Sal, 1411 Kbh. K.

KONSULENTORDBOGEN

Forstå din konsulent

KONTEKST. Det udtryk, konsulenten bruger, når han/hun med rimelig sikkerhed har mistet overblikket.

SENERE: Hvor begrebet ikke-konsultativ sammenhæng udtrykker en forsinkelse eller forskydning i tid, anvendes det af

konsulenter oftest som indikation på et hul i tiden i betydningen, "aldrig". Eksempelvis: "Godt spørgsmål; det vender vi tilbage til senere".

CIRKULARITET. Udtryk mestendels anvendt af konsulenten, der har forstået, at verden er rund og cykler derudaf.

REDAKTION

Thorkild Olsen, Villa Venire
Camilla Lindgreen, Atriumgården

ILLUSTRATIONER, FOTO OG GRAFISK DESIGN

Jonas Raagaard. edvard.email@gmail.com, tlf. 26251073
Katharina Havig Solnørdal. til.katharina@gmail.com, tlf. 6166 3979
Mikkel Østergaard. www.mikkelostergaard.dk, tlf. 40161514
Martin Schwartz. post@martinschwartz.dk, tlf. 25 14 21 49